

Siyasa Belgesi-10

27 Nisan 2022

Özet

Farklı platformlarda yoğun bir şekilde yürütülen ulusal ve uluslararası çalışmalara rağmen, iklim değişikliği ile mücadelede hedeflerimizden hala çok uzaktayız. Yüksek gelirli ekonomilerde, bir yandan eşitsizlikleri azaltırken ve sosyal sonuçları iyileştirirken diğer yandan karbondan arındırmayı mümkün kılacak ve diğer ekolojik tahribatları biçimlerini tersine çevirecek şekilde enerji ve kaynak kullanımının azaltılması olarak tanımlanabilecek küçülme, bazı akademisyenler ve uluslararası kuruluşlar tarafından önerilen alternatif bir yöntem olarak ortaya çıkmıştır. Küçülme: yeterlilik, demokrasi ve insan refahına odaklanırken iklim değişikliğinin etkilerini azaltan güçlü bir hafifletme stratejisidir.

Küçülme:

Adil bir geçişe yönelik stratejiler ve zorluklar

Prof. Giorgos Kallis ve Prof. Jason Hickel

Küçülme bilimi, yüksek gelirli ekonomilerde bir yandan eşitsizlikleri azaltırken ve sosyal sonuçları iyileştirirken, diğer yandan hızlı bir şekilde karbondan arındırmayı mümkün kılmak ve diğer ekolojik tahribatları tersine çevirmek için enerji ve kaynak kullanımının kontrollü bir şekilde azaltılmasını savunur. Yeterlilik, demokrasi ve insan refahına odaklanan dönüştürücü politika ile birlikte küçülmede uygulanabilir ve uygun teknolojik değişim teşvik edilir.

Bu kavram, son birkaç yıldır bilimsel literatürde¹ ve Biyoçeşitlilik ve Ekosistem Hizmetlerine İlişkin Hükümetler Arası Bilim Politikası Platformu (IPBES), Hükümetler Arası İklim Değişikliği Paneli (IPCC) ve Avrupa Çevre Ajansı gibi önde gelen uluslararası kuruluşların raporlarında detaylı bir şekilde incelenmektedir.

Küçülme nedir, neden gereklidir ve nasıl gerçekleştirilebilir? Burada, küçülme araştırmalarından ortaya çıkan ana ilkeleri özetliyor ve adil bir geçişe yönelik temel politika araçlarını tespit ediyoruz.

Küçülme bilimi, yüksek gelirli ekonomilerde bir yandan eşitsizlikleri azaltırken ve sosyal sonuçları iyileştirirken, diğer yandan hızlı bir şekilde karbondan arındırmayı mümkün kılmak ve diğer ekolojik tahribatları tersine çevirmek için enerji ve kaynak kullanımının kontrollü bir şekilde azaltılmasını savunur.

Karşı karşıya olduğumuz kriz

İklim krizi artık geniş çapta bir acil durum olarak kabul edilmekte ve insanlar hükümetlerin harekete geçmesi için giderek daha fazla talepte bulunmaktadır. Ancak on yıllardır gerçekleştirilen üst düzey zirvelere rağmen, siyasi liderler anlamlı bir ilerleme kaydedemediler. IPCC'ye göre, mevcut politikalara devam edildiği takdirde bu yüzyılın sonuna kadar 3,2 derecelik bir sıcaklık artışı olacak ve bu, ciddi bir istikrarsızlık ve ıstırap dolu bir gelecek anlamına gelmektedir. Küresel ekonomi ayrıca dünyadaki çeşitli sınırları zorlayarak gezegendeki doğal süreçleri istikrarsızlaştırmaktadır. Biyolojik çeşitlilik kaybı endişe verici bir hızda devam etmektedir.

27 Nisan 2022

IPBES İdari Sekreteri en son raporunu şöyle özetlemiştir: “Şu anda sistematik bir şekilde insan olmayan tüm canlıları yok ediyoruz.”

Bu etkiler büyük ölçüde ekonomik büyüme tarafından yönlendirilmektedir: Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (GSYİH) cinsinden ölçülen, sürekli artan kaynak çıkarma ve üretim seviyeleri. Ekonomik büyüme, bir materyal dönüştürme sürecidir ve GSYİH, enerji ve kaynak kullanımıyla yakından ilişkilidir. Enerji kullanımının artması, emisyonların da artması anlamına gelir (devletler ve şirketler fosil yakıtları kullandığı sürece) ve kaynak kullanımının artması biyolojik çeşitlilik kaybına ve diğer ekosistem hasarlarına neden olur.

Yüksek gelirli ekonomiler ve onlara hâkim olan şirketler bu krizden büyük ölçüde sorumludur. Enerji ve kaynak kullanımı, sürdürülebilir seviyelerin oldukça üzerindedir ve insana yakışır bir yaşam için gerekenden çok daha fazladır.^{2,3} Düşük gelirli ülkeler ise, aksine, sürdürülebilir seviyelerin sınırları içindedir ve insani gelişme hedeflerine ulaşmak için enerji ve kaynak kullanımını *artırmaları* gerekebilir. Aynı dinamikler sınıf düzeyinde de geçerlidir: Varlıklı bireyler, tüketim açısından ve daha da önemlisi üretim sistemi üzerindeki kontrolleri nedeniyle, iklimin krizine yol açan yoğun emisyon miktarının çoğunluğundan sorumludur.

Birkaç zengin ülke son birkaç on yılda emisyonlarını azaltmayı başarmış olsa da “en iyi” performans gösterenler bile 1,5 veya 2 derecelik artış sınırı içinde kalmak için yapılması gerekenleri yapmamaktadır^{4,5} Ancak bu başarısızlığın sebebi bunun denenmemesi değildir, çünkü yenilenebilir enerji kullanımında önemli adımlar atılmıştır. Bu başarısızlığın sebebi, hükümetlerin ve şirketlerin büyümeye birincil hedef olarak öncelik vermeye devam etmesidir. Daha fazla büyüme, herhangi bir enerji rejiminde mevcut olabilecek enerji talebinden daha yüksek bir enerji talebi anlamına gelir ve bu, yenilenebilir enerji kazanımlarını yok ederek karbondan hızlı bir şekilde arınmayı daha zorlaştırır.⁶ Bileşik hızla büyüyen bir ekonomiyi karbondan arındırmaya çalışmak, yukarıya çıkan bir yürüyen merdivende aşağıya inmeye çalışmak gibidir. Aynı şey kaynak kullanımı için de geçerlidir: Büyüme, ekolojik hedeflere ulaşmayı zorlaştırır.

Bileşik hızla büyüyen bir ekonomiyi karbondan arındırmaya çalışmak, yukarıya çıkan bir yürüyen merdivende aşağıya inmeye çalışmak gibidir. Aynı şey kaynak kullanımı için de geçerlidir: Büyüme, ekolojik hedeflere ulaşmayı zorlaştırır.

Verimlilik iyileştirmeleri, GSYİH ile kaynaklar arasındaki bağlantının gevşetilmesine yardımcı olabilir ve aslında teknoloji bu amaç için hayati önem taşır, ancak büyüme odaklı bir ekonomide verimlilikten elde edilen kazanımlar genellikle ek üretim için kullanılır. Sonuç olarak, GSYİH'nin malzeme ve enerji kullanımından “görece ayrışması” oldukça yaygın olsa da, sürekli veya yeterli bir şekilde *mutlak* ayrışmaya dair çok az bulgu vardır ve gelecekteki eğilimlere dair modellenen tahminler, bunun yüksek verimlilik senaryolarında bile gerçekleşmesinin pek olası olmadığını göstermektedir.⁷ Bu eğilim, son yıllarda hizmetlere doğru gerçekleşen önemli düzeydeki kaymaya ve yaygın dijitalleşmeye rağmen devam etmektedir.

Dünyamız ayrıca, aşırı üretim ve aşırı zenginliğin yanı sıra yaygın yoksulluğun var olduğu bir eşitsizlik kriziyle karşı karşıyadır. Bu sorun genellikle ekolojik krizden ayrı olarak kabul edilir, ancak ikisi birbirleriyle ilişkilidir ve aslında temel sistemin arıza belirtileridir. Kapitalizmde büyüme, yalnızca üretimdeki *herhangi bir* artışla ilgili değildir. Sermaye sahipleri için üretimi artırmanın amacı kar biriktirmektir. Bu amaca yönelik olarak, büyük şirketler ve onları destekleyen devletler çoğu zaman girdileri, yani emek ve kaynakları “ucuzlaştırmaya” çalışırlar. Teknoloji, iş gücü üretkenliğini ve kaynak kullanılabilirliğini iyileştirerek burada bir rol oynar. Ancak ucuz emeğe ve kaynaklara duyulan ihtiyaç, genellikle işçi haklarına yönelik saldırılara veya küresel Güney'deki tedarikçilerin ücretlerini ve fiyatlarını baskılamak için yapısal uyum programlarının kullanılmasına da yol açar. Büyümenin maliyetleri genellikle daha zayıf, daha marjinal topluluklara ve çevrelere “dışsallaştırılır”.

27 Nisan 2022

Dünyamız, aşırı üretim ve aşırı zenginliğin yanı sıra yaygın yoksulluğun var olduğu bir eşitsizlik kriziyle karşı karşıyadır. Bu sorun genellikle ekolojik krizden ayrı olarak kabul edilir, ancak ikisi birbirleriyle ilişkilidir ve aslında temel sistemin arıza belirtileridir.

Bu dinamikler, hem ülkeler içinde hem de ülkeler arasında eşitsizliklere ve eşitsiz gelişime neden olur. Birçok insan, dünyanın en zengin bölgelerinde bile geçimini sağlamak için mücadele etmektedir. Aynı zamanda araştırmalar, yüksek gelirli ülkelerdeki büyümenin, eşitsiz mübadele yoluyla küresel Güney'den büyük miktarda net mal alımına dayandığını göstermektedir ve bu, yoksul ülkelerin kalkınmak için ihtiyaç duyduğu kaynakları kaybetmelerine yol açmaktadır.⁸ Bu dinamikler bizi, hem kaynakları aşırı kullanan hem de insanlığın çoğunun temel ihtiyaçlarını karşılamada başarısız olan bir dünya ekonomisiyle baş başa bırakmaktadır.⁹

Küçülme stratejileri

Alternatif bir yol mevcuttur. Küçülme bilimi, hem ülkeler içinde hem de ülkeler arasında bir daralma ve yakınsama stratejisi gerektirir. Yüksek gelirli ülkelerde ve zenginler arasında kaynak kullanımının sürdürülebilir seviyelere inmesi gerekirken, düşük gelirli ülkeler vatandaşlarının ihtiyaçlarını karşılamak için kaynakları geri kazanmalı ve üretim kapasitesi oluşturmalıdır. Üretim, gezegenin sınırlarıyla uyumlu ve herkes için güçlü sosyal sonuçlar sağlamaya yetecek bir düzeye yakınsamalıdır.

Bunu gerçekleştirmek için verimlilik iyileştirmeleri ve teknolojik değişim gereklidir, ancak bunlar yeterli olmayacaktır. Ayrıca, daha iyi tedarik sistemleri için dönüştürücü politikalar gerekecektir. Ve yüksek gelirli ülkelerin bir hedef olarak GSYİH büyümesinden vazgeçmeleri ve kaynak ve enerji kullanımlarını doğrudan

azaltmak için daha az gerekli üretim biçimlerini azaltmaları gerekecektir.

İyi haber şu ki, yüksek gelirli ülkelerin daha fazla büyümeye ihtiyacı yoktur. Bu ülkelerin çoktan aşmış olduğu belirli bir noktadan sonra, sosyal sonuçları iyileştirmek için daha fazla GSYİH gerekli değildir ve maliyetler faydalara ağır basarak büyümeyi “karsız” hale getirir.¹⁰ Toplam üretim ile insan refahı arasında deterministik bir ilişki yoktur. Önemli olan *ne* ürettiğimiz, insanların temel mal ve hizmetlere erişiminin olup olmadığı ve gelirin nasıl dağıtıldığıdır. Ekonomiyi büyüme ve birikim yerine insan ihtiyaçları ve refahı temelinde düzenleyerek, yüksek gelirli ulusların şu anda kullandıklarından daha az kaynak ve daha az enerjiyle ve çok daha az meta üretimiyle sosyal sonuçları iyileştirmek mümkündür.²

Ekonomiyi büyüme ve birikim yerine insan ihtiyaçları ve refahı temelinde düzenleyerek, yüksek gelirli ulusların şu anda kullandıklarından daha az kaynak ve daha az enerjiyle ve çok daha az meta üretimiyle sosyal sonuçları iyileştirmek mümkündür.

Bu nasıl başarılabilir? Araştırmacılar bunun için beş temel strateji belirlemiştir.

İlk adım, ekonomi politikasını GSYİH büyümesi ve kurumsal karlılık hedeflerinden uzaklaştırmak, bunun yerine konut ve sağlık hizmetlerine erişimi iyileştirmek, yenilenebilir enerji kullanımını yaygınlaştırmak ve biyolojik çeşitliliği korumak gibi sosyal ve ekolojik hedeflere odaklanmaktır. İlerleme, refah göstergeleri (artırılacak) ve kaynak kullanımı göstergeleri (azaltılacak) ile ölçülmelidir.

İkincisi, hükümetler ekolojik olarak yıkıcı ve sosyal olarak daha az gerekli üretim biçimlerini azaltacak politikaları uygulamaya koymalıdır. Bu politikalar, gıda israfının azaltılmasını, endüstriyel et ve süt ürünleri

27 Nisan 2022

üretiminin azaltılmasını, özel arabalardan toplu taşımaya geçişi, SUV araçların ve lüks malların vergilendirilmesini, hava yolculuğunun karneye bağlanmasını, ev boyutlarının küçültülmesini, ürün garantilerinin uzatılması ve onarım haklarının genişletilmesine dair yasalar çıkarılmasını, reklamların sınırlandırılmasını vb. içerebilir. Fosil yakıt kullanımı bağlayıcı bir takvime göre azaltılmalı, bilimsel kanıtlar doğrultusunda kaynak kullanımına ve kirliliğe sınır getirilmelidir.

Üçüncüsü, toplumlar daha az emeğe ihtiyaç duyduğundan, çalışma süresi azaltılmalı ve gerekli işler daha eşit bir şekilde paylaşılmalıdır. Verimlilik iyileştirmeleri, toplam üretimi artırmak yerine boş zamanı artırmak için kullanılmalıdır. Bu politika işsizliği önlemek için çok önemlidir, ancak aynı zamanda insan refahını artırır, karbon emisyonlarını azaltır ve insanları bakım ve refahı artıran diğer faaliyetlere odaklanma özgürlüğüne kavuşturur.^{11,12} Fosil yakıtlardan ve diğer çöküşteki sektörlerinden geçiş yapan işçilere eğitim vermek ve insanları yenilenebilir enerji ve ekolojik yenilenme gibi toplu katılım gerektiren projelere katılma konusunda güçlendirmek için yeşil iş garantileri uygulamaya koyulabilir.

Dördüncüsü, herkesin iyi yaşamak için ihtiyaç duyduğu mallara erişebilmesini sağlamak için eşitsizlik azaltılmalı ve satın alma gücü daha adil bir şekilde dağıtılmalıdır. Daha düşük haftalık çalışma süreleri ve iş garantisi, emeğin pazarlık gücünü artırarak bu amaçların gerçekleştirilmesine yardımcı olacaktır, ancak bunun için ek desteklere ihtiyaç vardır. En temelde, bunlar daha güçlü işçi haklarını, geçinmeye yetecek ücretleri ve kademeli vergilendirmeyi içermelidir, ancak aynı zamanda bir asgari gelir tabanı ve bir maksimum gelir tavanını da içerebilir. Zenginlerin satın alma gücünü azaltmak, emisyonları ve çevresel baskıları azaltmanın da etkili bir yoludur.¹³

Herkesin iyi yaşamak için ihtiyaç duyduğu mallara erişebilmesini sağlamak için eşitsizlik azaltılmalı ve satın alma gücü daha adil bir şekilde dağıtılmalıdır.

Beşincisi, herkesin kaliteli sağlık, eğitim, barınma, ulaşım ve diğer temel ihtiyaçlara erişimini sağlamak için evrensel bir kamu hizmetleri programı gereklidir. Araştırmalar, kamu hizmetlerinin, daha düşük enerji kullanımıyla güçlü sosyal sonuçlar elde etmenin anahtarı olduğunu göstermektedir.¹⁴ Bu yaklaşım, üretim kapasitesini insan ihtiyaçları temelinde organize ederek ve insanların yüksek gelire ihtiyaç duymadan iyi hayatlar yaşamasını sağlayarak, insan refahını büyümeden ayırıştırır. Tüm bu adımlar, adil bir geçiş sağlamak için kritik öneme sahiptir.

Buradaki odak noktamız, yüksek gelirli ülkeler için nelerin gerekli olduğudur. Küresel Güney'deki ülkeler için böyle bir senaryo, eşitsiz mübadele yoluyla kaynakların yok edilmesini sona erdirmek ve barınma, sağlık, gıda, eğitim gibi yerel insan ihtiyaçlarının karşılanması amacıyla kaynakları, iş gücünü ve üretim kapasitesini seferber etmek için fırsatlar yaratacaktır. Bu geçiş, Güneyli iktisatçıların giderek daha fazla vurguladığı hedefler olan uluslararası finansa bağımlılığı azaltmak ve gıda ve enerji egemenliğini en üst düzeye çıkarmak için ilerici sanayi politikası, maliye politikası ve bölgesel entegrasyon gerektirecektir.¹⁵

Küçülme, iklim etkilerini azaltmaya yönelik güçlü bir stratejidir. Bazıları 1,5 derecenin artık geçerli olmadığını, yeterince hızlı karbondan arındırma sağlamanın bir yolu olmadığını söylüyorlar. Ancak bu, yalnızca yüksek gelirli ülkelerde büyümenin devam ettiğini varsayarsak doğrudur. Son modelleme çalışmaları, küçülmenin, büyük ölçekli negatif emisyon programları veya teknolojik değişim hakkında spekülasyonlarla risk almaya gerek kalmadan, küresel ısınmanın 1,5 derecenin altında kalacak kadar karbondan hızlı bir şekilde arınmayı mümkün kıldığını göstermiştir.¹⁶ Küçülme ayrıca genel olarak kaynak kullanımını azaltacak, böylece çevresel baskıları azaltacak ve biyolojik çeşitlilik kaybını tersine çevirmeye yardımcı olacaktır. Bu umut verici bir haber.

27 Nisan 2022

Notlar

1. Kallis, G., Kostakis, V., Lange, S., Muraca, B., Paulson, S. ve Schmelzer, M., (2018). Research on degrowth. *Annual Review of Environment and Resources*, 43:291-316.
2. Millward-Hopkins, J., Steinberger, J. K., Rao, N. D. ve Oswald, Y. (2020). Providing decent living with minimum energy: A global scenario. *Global Environmental Change*, 65, 102168.
3. Hickel, J., O'Neill, D. W., Fanning, A. L. ve Zoomkawala, H. (2022). National responsibility for ecological breakdown: a fair-shares assessment of resource use, 1970–2017. *The Lancet Planetary Health*, 6(4), e342-e349.
4. Tilsted, J. P., Björn, A., Majeau-Bettez, G. ve Lund, J. F. (2021). Accounting matters: Revisiting claims of decoupling and genuine green growth in Nordic countries. *Ecological Economics*, 187, 107101.
5. Anderson, K., Broderick, J. F. ve Stoddard, I. (2020). A factor of two: how the mitigation plans of 'climate progressive' nations fall far short of Paris-compliant pathways. *Climate Policy*, 20(10):1290-1304.
6. Haberl, H., Wiedenhofer, D., Virág, D., Kalt, G., Plank, B., Brockway, P., ... ve Creutzig, F. (2020). A systematic review of the evidence on decoupling of GDP, resource use and GHG emissions, part II: synthesizing the insights. *Environmental Research Letters*, 15(6), 065003.
7. Hickel, J. ve Kallis, G. (2020). Is green growth possible?. *New political economy*, 25(4):469-486.
8. Hickel, J., Dorninger, C., Wieland, H. ve Suwandi, I. (2022). Imperialist appropriation in the world economy: drain from the global south through unequal exchange, 1990–2015. *Global Environmental Change*, 73, 102467.
9. Fanning, A. L., O'Neill, D. W., Hickel, J. ve Roux, N. (2022). The social shortfall and ecological overshoot of nations. *Nature Sustainability*, 5(1), 26-36.
10. Daly, H. (2005). Economics in a full world. *Scientific American* 293(3): 100–107.
11. Knight, K. W., Rosa, E. A. ve Schor, J. B. (2013). Could working less reduce pressures on the environment? A cross-national panel analysis of OECD countries, 1970–2007. *Global Environmental Change*, 23(4):691-700.
12. Fitzgerald, J., Schor, J.B. ve Jorgenson, A.K. (2018). Working Time Reduction and Carbon Emissions: A State-Level Analysis, *Social Forces* 96(4):1851–1874.
13. Wiedmann, T., Lenzen, M., Keyßer, L.T. ve Steinberger, J.K., (2020). Scientists' warning on affluence. *Nature communications*, 11(1):1-10.
14. Vogel, J., Steinberger, J. K., O'Neill, D. W., Lamb, W. F. ve Krishnakumar, J. (2021). Socio-economic conditions for satisfying human needs at low energy use: An international analysis of social provisioning. *Global Environmental Change*, 69, 102287.
15. Kaboub, F. (2012). From neoliberalism to social justice: the feasibility of full employment in Tunisia. *Review of Radical Political Economics*, 44(3):305-312.
16. Keyßer, L. T. ve Lenzen, M. (2021). 1.5 C degrowth scenarios suggest the need for new mitigation pathways. *Nature communications*, 12(1):1-16.

Yazarlar Hakkında

PROFESÖR GIORGOS KALLIS

Profesör Giorgos Kallis, Barselona Otonom Üniversitesi Çevre Bilimleri ve Teknolojileri Enstitüsü'nde ICREA Araştırma Profesörü olarak görev yapmaktadır. Lisans eğitimini kimya alanında, yüksek lisans eğitimini çevre mühendisliği alanında Imperial College'da (İngiltere), doktora eğitimini çevre politikaları alanında University of the Aegean'da (Yunanistan) ve ikinci yüksek lisans eğitimini ekonomi alanında Barcelona Graduate School of Economics'de (İspanya) tamamlamıştır. Daha önce University of California-Berkeley'deki Enerji ve Kaynaklar gurubunda Marie Curie International Fellow olarak görev yapmıştır. Çevre adaleti, politik ekoloji ve ekonomik küçülme gibi konularda araştırmalar yapan Profesör Kallis "Degrowth: A Vocabulary for a New Era" (2014, Routledge), "In Defense of Degrowth" (2017), "Degrowth" (2018, Agenda Publishing), "Limits Why Malthus Was Wrong and Why Environmentalists Should Care" (2019, Stanford University Press) ve "The Case for Degrowth" (Wiley, 2020) kitaplarının yazarıdır. 2014 tarihli kitabı "Küçülme: Yeni Bir Çağ İçin Kavram Dağarcığı" (Metis, 2020) adıyla Türkçeye de çevrilmiştir. Profesör Kallis'in uluslararası akademik dergilerde pek çok bilimsel eseri ve ödülü bulunmaktadır.

DR. JASON HICKEL

Dr. Jason Hickel, ekonomik antropolog, yazar ve Kraliyet Sanat Akademisi üyesidir. Barselona Otonom Üniversitesinde Çevre Bilimi ve Teknoloji Enstitüsünde öğretim üyesidir, London School of Economics'te misafir öğretim üyesi ve Oslo Üniversitesinde Küresel Adalet ve Çevre Bölümünde görev yapmaktadır. "World Development" dergisinin editörlerinden birisidir ve Ulusal Bilim Akademisinin İklim ve Makroekonomi Panelinde, BM İnsani Gelişim Raporunun İstatistiksel Danışman Panelinde, Avrupa Yeşil Mutabakat Danışma Kurulunda ve Harvard-Lancet Komisyonunda görev yapmaktadır. Doktor Jason ağırlıklı olarak küresel politik ekonomi, eşitsizlik ve politik ekoloji konularında çalışmalar yapmaktadır. "The Divide: A Brief Guide to Global Inequality and its Solutions" (Penguin, 2017), "Less is More: How Degrowth Will Save the World" (Penguin, 2020) "Democracy as Death: The Moral Order of Anti-Liberal Politics in South Africa" (University of California Press, 2015), Ekhaya: The Politics of Home in KwaZulu-Natal (University of KwaZulu-Natal Press, 2014) ve "Hierarchy and Value: Comparative Perspectives on Moral Order" (Berg-hahn, 2018) kitaplarının yazarı yada editörüdür. "Less is More: How Degrowth Will Save the World" adlı kitabı "Çoğu Zarar Azı Karar & Dünyayı Küçülme Kurtaracak" adı altında Türkçeye çevrilmiştir. Dr. Hickel'in Kallis'in uluslararası akademik dergilerde pek çok bilimsel eseri ve ödülü bulunmaktadır.

27 Nisan 2022

İnsanlık ve Gezegen İçin Ortak Ufuk Tasavvuru

Dünya son derece sorunlu bir dönemden geçmektedir ve tüm insanlık derin bir kriz içinde görünmektedir. İnsanlık küresel düzeyde olduğu kadar tek tek ülkeler düzeyinde de ciddi ekonomik, sosyal, kültürel, çevresel ve siyasi, krizler yaşamaktadır. Karşı karşıya kalınan meydan okumalar finansal çöküşlerden iklim değişikliğine, uluslararası terörizmden bölgesel çatışmalara, mülteci sorunundan yabancı düşmanlığına kadar çok çeşitli alanlarda ortaya çıkmaktadır.

Yaşanan krizler ve Pandemi ile ağırlaşan sorunlar romantik küreselleşme söylemlerini büyük oranda geçersiz kılmaktadır. Tarih akmaya devam etmektedir. Ancak, insanlığın ortak sorunlarına içe kapanarak, kutuplaşarak, önyargıları artırarak bir cevap bulunamayacağı da çok açıktır. Sorunlarımız ne kadar ağır olursa olsun, asla değiştirilemez bir kader ile karşı karşıya değiliz. Yaşadığımız sorunların esas olarak insanın yaptıklarından kaynaklandığı ve yine insani bir çabayla aşılabileceği inancındayız. Dünyanın birçok bölgesinde yaşanan bu derin krizi aşmak için çok farklı arayışlar olduğunu biliyoruz.

Bilinçli, sabırlı ve ortak bir çaba ile insanlığın yaşadığı sorunları aşabiliriz. Dünyanın çok farklı kültür ve coğrafyalarındaki haysiyetli insanların daha fazla dayanışma göstermesinin vakti çoktan gelmiştir. Tüm kimliklerimizin ötesinde insan onurunu esas alarak konuşma zamanıdır. Hakikati ve adaleti eksen olarak gören onurlu insanların ittifakı, insanlık için yeni bir dayanışma dönemi başlatabilecektir. Onurlu bir gelecek mümkündür. Dünyanın birikimi ile ve dünyaya hitap ederek yürüyecek bu süreçte, Türkiye'nin coğrafi, tarihi ve kültürel özellikleri ile ayrıcalıklı bir konuma sahip olduğuna ve insanlığın bu ortak çabasına ev sahipliği yapabileceğine inanıyoruz.

Proje kapsamındaki hedefimiz, dünyanın önde gelen düşünürlerini bir araya getirerek, gücünü insan haysiyetinden alan, insanlığa ortak bir ufuk sunmak için insanlığın ve gezegenin geleceğini bütünsel bir sinerji ile inşa etmeyi amaçlayan uluslararası bir fikir platformu oluşturmaktır. Kapadokya Üniversitesi olarak bu konudaki vizyonumuz; dünyanın önde gelen düşünürlerinin insanlığın ve gezegenimizin ortak geleceği için tasavvurlarını ortaya koyacakları, gözlemledikleri meydan okumalar ile fırsatları paylaşacakları bir akademik çalışmaya zemin sunmaktır.

Proje hakkında detaylı bilgiye <https://commonhorizon.kapadokya.edu.tr> adresinden ulaşabilirsiniz.

Kapadokya Üniversitesi (<https://kapadokya.edu.tr>) Nevşehir'in Ürgüp ilçesinde yakın dönemde kurulmuş bir vakıf üniversitesidir. Üniversite; çıkış noktası evrensel uygulaması milli olan bir eğitim anlayışıyla, Türkiye'yi 21. Yüzyılı gerçekçi bir şekilde yorumlayabilen ve bundan dolayı görüşleri önem ve değer gören, kendi alanında yetişmiş, bilgisini paylaşmaktan mutluluk duyan ve güvenilir yeni nesil kamuoyu önderleri yetiştirmektedir. Kapadokya Üniversitesi, akademik ve mesleki olmak üzere birbirlerinden feyz alan ve destekleyen iki sütunlu bir sistemi başarılı bir şekilde uygulamaktadır.